

komen, soms kapot, meestal met de schaal nog intact en met verkleurde en vervormde chromatoforen. Het feit dat bijna het enige voedsel voor Rotganzen aanwezig op het wad deze diatomeeëntoefjes waren, gevoegd bij het terugvinden ervan in de faeces, lijkt mij een bewijs dat diatomeeën als voedsel gebruikt worden. Voorzover ik kon nagaan was dit niet bekend. In het Handbuch der Vögel Mitteleuropas van G. Niethammer 1968 deel 2 p. 232 worden ze niet genoemd.

Deze voorjaars-diatomeeën zullen vooral in februari en maart een rol spelen in het voedsel van de Rotganzen.

Nederlands Instituut
voor Onderzoek der Zee,
Texel, postbus 59.

G. C. CADÉE.

Verrassende vlinderwaarnemingen dit voorjaar. In ons vorige verhaal „Dagvlinderstand in schommelend herstel” (D.L.N. 74: 259-263) klonken heuglijke klanken door over het optreden hier te lande van Koninginnepage, Gele lucernevlinder, Citroenvlinder, Kleine vos, Kleine parelmoervlinder, Heidevlinder, Donker zandoogje en Argusvlinder. Wat zou nu na de zorgwekkende droogte, die al maar aanhield, en de milde winter het nieuwe groeiseizoen ons weer aan vlinderogenot verschaffen? Welnu, het toch maar angstig vervroegde voorjaar leverde ons reeds op 23 februari de eerste aangename verrassing op, toen we warempel nog met wintervogeltellingen bezig waren in Duits Rijnland. In de luwte van een jonge dennenaanplant te Sonsbeek vloog er bij helder weer met schrale oostenwind al een mannetje van de Citroenvlinder rond. De eerste, die we zagen van de vele dagvlinders, die de winter doorgekomen waren. De daarop volgende heerlijke maartse dagen zonder hagel- of sneeuwbuien deden menigeen al opzien van de darterende Citroentjes, Kleine vossen, Dagpauwogen en zelfs Gehakelde aurelia's.

Dit legertje kapellen werd in de toch wel tegenvalende maand april versterkt met als pop overwinterende witjes. Leuk voor ons was wel de waarneming in die maand van drie zonnende Bonte zandoogjes op een weggetje met struiken en boompjes bij Netersel in het zuiden van Noordbrabant. Terwijl een lichtere vorm van deze tegenwoordig hier geenszins gewone soort in het Middellandse-Zeegebied de gehele winter door rondvliegt, overwin-

tert deze vlinder in onze noordelijke streken als rups, ook wel als pop.

Treffend was in deze lente ook, dat Dagpauwogen, vorige nazomer al goed vertegenwoordigd, herhaaldelijk ons pad kruisten. Zo vlogen er in de namiddag van 3 mei bij een straffe noorderbries langs de zuidhelling van de Westerscheldedijk bij Hoofdplaat, ten oosten van Breskens, verscheidene van deze fraaie schoenlappers rond. Ze waren daar in gezelschap, niet alleen van witjes en Kleine vossen, maar tot onze grote verbazing ook al van een of twee van de als pop overwinterende Koninginnepage. Achteraf bekeken, eigenlijk niet zó vreemd; immers vorige zalige zomer waren er in het zuiden van ons land al weer vele exemplaren van deze wondermooie kapel, zoals Wedts de Swart (D.L.N. 74: 205-209) openbaar maakte.

Tot slot van deze korte vlindermededeling iets volkomen onverwachts! Toen we op die heerlijke zonnige 7de mei nog eens onze oude ronde door het Wageningse Binnenveld, tussen de Veluwe en de Utrechtse Heuvelrug, liepen om er de vogelstand vast te leggen, zagen we naast Kleine geaderde witjes nóg kleinere witte dagvlinders vliegen. Waren het soms wijfjes van de Oranjetip, die we ook al op de 3de mei aan de rand van het Braakmanbos in Zeeuws-Vlaanderen gezien meenden te hebben? Ons vermoeden leek voor het Binnenveld wel heel ongegrond, daar we er tijdens onze talloze tochten sinds 1950 nog nooit een Oranjetip waren tegengekomen. En toch werd onze hoop zekerheid, toen we het eerste mannetje gewaar werden. Aanstonds gingen wij toen ook de vlinders tellen en kwamen voor de paar nog resterende kilometers tot 7 mannetjes en ongeveer 29 wijfjes van de Oranjetip. De vlinders zigzagden tegen de zwakke zuidwesten- tot westenwind in, waren te wild om neer te strijken. We kregen gewoon de kans niet om hen rustig te bewonderen, maar de kijkers zijn er niet alleen om er vogels mee te bespieden. Ons is onbekend of een dergelijke trek van Oranjetips eerder is vermeld. Heeft er na jaren van zeldzaamheid in ons land een invasie plaats van dit sieraad onder de kapellen, dat als pop de winter pleegt door te komen? En wat staat ons verder nog te wachten als het alweer een mooie zomer mocht worden?

Wageningen,
Thorbeckestraat 128.

Prof. Dr. D. M. DE VRIES,
G. DE VRIES-SMEENK.